

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 38.

Z KRAKOWA DNIA 11. MAIA 1844 Roku WE SRODE.

Do Generała Gubernatora Xięstwa Warszawskiego, Aktualnego Tajnego Radcy Łańskiego.

Od tej samej chwili jak Rada Najwyższa przestała Nam wiadomości o licznych niedoświadczeniach w Xięstwie Warszawskiem, zajął się nad przyniesieniem, ile możność pozwala, pomocy krajowi temu, już od lat kilku na zniszczenie wyprawianemu; a nakoniec za zbliżeniem się zwyciężonych wojsk Naszych przez własny Rząd opuszczonemu, i w tymże czasie umyślił się nie dopuścić do zupełnego upadku Xięstwa pozbawione sposobow utrzymania się.

Z tego więc powodu, dawszy Radzie Najwyższej moc Centralną kierowania wszystkimi Wydziałami Administracyi Xięstwa, i przeznaczony członkami tejże Rady rodowitych Polaków, nadaliśmy przyzwoity bieg rzeczom, a pokrzywdzonym sposobność uzyskania sprawiedliwości pod ochroną swoich współ-rodaków; ustanawiając zaś Komitet Nadzoru Policyjnego ukazem z dnia 30 Sierpnia, mieliśmy na względzie zabezpieczenie osobiste każdego z mieszkańców, a dozwole-

niem przywozu towarow zagranicznych wznowiliśmy handel, zupełnie już upadły; tudzież znieśliśmy pobor mięsa i wódki dla wojsk w Xięstwie rozłożonych; potwierdziliśmy równie postanowienia Rady, tak względem zabezpieczenia solą kraiu Xięstwa Warszawskiego, iako też względem poezty i wywozu za granicę rudy żelazney z opłatą cła, iakie w roku 1811 eksystowało. Nakoniec celem także ulżenia Obywatelom, zostawiliśmy Radzie uczynić postanowienie względnie rozkładu podwod Obywatelskich dla posług wojskowych.

Od tego czasu kiedy Xięstwo Warszawskie losem wojny dostało się pod Rząd Rosyjskie, nieprześlając zatrudnić się dobrem jego, a roztrząsnawszy przedstawienie Rady z dnia 4 Sierpnia z innemi nadesłanemi do Nas papierami, rozkazujemy:

1. Uchylić ze wszystkim podatki pod nazwiskami: Czapowe wiejskie, Patentowe od Rzemieślnikow i Artystow pobieczane, i fortyfikacyjny czyli osobisty, które wogóle podług podania Rady wynoszą przeszło 8 milionow złotych rocznie. Ter-

min uchylenia zaczynać się ma od daty (21 Maja) i Czerwca r.b. Jeżeliby zaś z tychże podatków były jeszcze jakie niedobory, to więc zapisać tylko w rachunkach, nie exekwując ich aż do czasu ukończenia ostatecznego obrachowania; iś-
dnakże ta klasa ludzi, których rekwi-
zy-cye nie dotknęły, obowiązana jest podatki takowe do Epoki wyżej nadmienionej uzupełnić, a wptywy z nich zachowane być waią do czasu obrachunku z mieszkańcami w przebranych produktach.

2. Co się tycze utrzymywania lazaretów kosztem kraju, postanowić: iżby o-
procz należnego prowiantu z magazynów nie więcej w naturze z ziemi rekwirowa-
nem nie było. Wszelkie inne do pokarmu artykuły, odzież i bielizna, mają być kupowane z ogólnych dochodów Xięstwa; a opatrywanie tychże Lazaretów drzewem, zostawia się urządzeniu Rady. Chcąc zaś wiedzieć jakie są koszta na też Szpitale potrzebne, polecamy przedstawić Nam co miesiąc Rapporta wykazujące liczbę chorych, i wiele utrzymanie ich przez tenże miesiąc wynosić mogło

3. Ogłosić, że dozwalamy wyprowadzać z Rosyji do Xięstwa bydło, skory, wodkę, słowem to wszystko, co tylko Xięstwu wolno było wywozić z Imperium Naszego pod czas trwającego handlu przed zaczęciem teraźniejszej wojny; a tym czasem Rada weydzie niezwłocznie w rozpoznanie, jakie przedmioty potrzebne są z Rosyji i za jaką opłatą cła.

4. Uczynić rozrządzenie, aby woyska i komendy szły jedyną drogą militarną; i takową Naszą Wolą nie tylko oznajmić Dowodcom woysk i Komendantom, lecz nadto przez druk ogłosić i rozczuć do wszystkich miejsc, za po-
-

gi i raszagi przeznaczonych; poczem każdego z Unterofficerów i żołnierzy, militaryjnej drogi nie trzymającego się, imać jako zbiega i przez miejscową Policją, do najbliższej woyskowej Komendy, dla postąpienia z nim podług prawa, odsyłać.

5. Po wszystkich militaryjnych drogach, a naybardziej tam gdzie wiele woyska przechodzi, postoiów żadnych, oprócz inkwaterunków i utrzymywania małych oddziałów być nie ma; a to na całej przestrzeni regulaminem dla wielkiej działającej armii oznaczony.

6. Besspieczeństwo mieszkańców, a naywięcej przy tychże drogach osiadłych, zastonienie ich od krzywd i uciążliwych, powinny być szczególniejszym obowiązkiem Waszym; w tym celu przeznaczone są do dyspozycji Waszej Kozackie Komendy. Równie winniście czuwać aby woyskowi u mieszkańców stojący i od nich karmieni, nie pobisrali za ten czas prowiantu z magazynów.

7. Summy przeznaczone różnym Instytutom Edukacyi i Narodowego oświe-
cenia, osobom Duchownym i Cywilnym przytomnym, wypłacać iak dawniej; mając iednakże bacność na takowe wydatki, aby żadne rząd nie działały się nadużycia. Reszta zaś iakieby od rocznych Etatów zostawać mogły, włączać do ogólnych dochodów Xięstwa; zwracamy iednakże w tej okoliczności szczególną uwagę Rady na Weteranów i Inwalidów, aby nie byli narażeni na niedostatki, i dla tego poruczamy Radzie przyymować proszących się do Inwalidów i Weteranów, po ściśnem rozpoznaniu czasu służby ich, kalectwa i ran, według trwających prawideł; byłoby tylko utrzymanie

leń nieprzechodziło oznaczony *Étatem* summy.

8. Teraz zaś Rada wspólnie z jeneralnym Intendentem Xięstwa Warszawskiego, weyrzy w stan wszystkich magazynow w Xięstwie, celem skasowania tych, któreby się zbytecznymi okazały, a to dla ulżenia Skarbowi i krajowi.

9. Równie zebrać szczególne wiadomości o wszystkich wojskach w Xięstwie będących, czyliby się nie znalazły Komendy i osoby które przez jakichkolwiek bądź okoliczności zoftawione, teraz muiey potrzebnymi stałą się.

10. Końcem dania więcey sposobow do regularnego uiszczania się w pieniężnych podatkach, rozłożyć na każde Do miinium pewną prowiantu i furazu ilość, ktoraby mieszkańcy zamiast pieniędzy mogli dostarczać woysku Naszemu, lub lazaretom, podług miejscowey dogodności; To się jednak ma rozumieć nad proporcją Dekretem z r. 1812 przepisaną. Produkta te przyjmowane będą w pieniężnych podatkach podług ceny, jaką Rada za siuszną bydź uzna. Rozkład takowy za jednym razem ma bydź uczyniony, tak żeby każdy wiedział wiele na rok winien dać w pieniądzech, a wiele w produktach; z pieniężnych zaś podatkow iaka część może bydź uiszczona prowiantem i furazem, i co się nakoniec zoftanie do zapłaconia w gotowym groszu.

11. Względem dostawiających się podwód po drogach militarych uczyniwszy osobne postanowienie, Nam go przedstawić.

12. Zabroniwszy już Jeneralnym Intendentom rekwirowania produktow i pieniędzy wprost od Departamentow i porucznikow, z szczególnym baczeniu Rady a

proporcjonowanie tych poborow, odwołujemy się do wyrachowania, które wy wspólnie z Tajnym Radcą Nowossilzofem zrobiliście względem ilości prowiantu i furazu, dla uprowidowania Rezerwowych Magazynow potrzebnych, przedstaloney. W iedynym zamiarze ulżenia ile możności Mieszkańcom Xięstwa nie tylko zatwierdziliśmy to wyrachowanie, chociaż oznaczony zapas w porownaniu liczby działających Woysk jest małym, lecz zadate iak Wam już wiadomo z Ukazu na dzień 9 Lutego wydanego, zaleciliśmy Zastępcy Naszego Ministra Woyny obmyślić sposoby ku opatrzeniu w żywność Rezerwową armią, do nowych zbiorow. Przy takich więc względach na los Obywateli, spodziewamy się, że naznaczony zapas produktow iak najszybciej uskutecznionym zoftanie. Rada przeto obowiązana jest ułożyć niezawodnie proporcjonalny rozkład prowiantu i furazu, i wykonanie w tej mierze zalecić Komisyyi Nadzwyczajney potrzeb Woyska pod szczególnem zawiadywaniem Jeneralnego Intendenta Grafa Santi. Dla tem pewnieyszego osiągnięcia celu niezawodnego uprowidowania Woysk, Znajdujemy bydź rzeczą konieczną zabronić wywoz z Xięstwa za granicę na wolną sprzedaż żyta, owsa, jęczmienia, grochu, siana i słomy.

13. Za opatrzeniem Rezerwowych Magazynow w poprzedniczym punkcie wymienionych, zrobić cały obrachunek wszystkich dostawceń dla Woysk Naszych pod dzień 1 Stycznia r. 1813 i takowy Nam przedstawić. W tym jednakże obrachunku umieszczone bydź mają istotne dostawy za kwitami, żadnym wątpliwościami niepodlegającymi, a nie za rekwirowaniami, iak to dać się widzieć z wykazu przy

Kommissją Nadzwyczajną potrzeb Wojska ułożonego; wszakże rekwirowaniom częstokroć albo wcale nie, albo nierownie w mniejszej proporcji zadość się czyni; Rada winna jest przeto naznaczyć cenę wszystkim dostawom i dać swoją opinią w celu słusznego wynagrodzenia Mieszkańcom.

14. Przyprawiawszy do skutku nakazane teraz zapasy, poślanowić słusownie do proźby Komitetu Centralnego 'prawidła, względem czynienia po upłynieniu każdego Tercyału rachunkow z odflawy prowiantu i furaju dla Woysk Naszych; a jeżeli okaże się przebor nad proporcją oznaczoną w ziarnie za pieniądze podatki, wstępować przedstawić Nam wraz z wykazaniem środków do wynagrodzenia Obywateli za naddane produkta, i takowe przedstawienia czynić w przyzwoitym czasie, aby nie dać powodu do uchybienia terminu w wnoszeniu pieniężnych podatkw. Dla uskutecznienia zaś z wszelką łatwością tercyalnych obrachunkow (za kwitami nie za rekwirowaniami) Jenerałny Intendent Graf Santi natychmiast ułoży w tej mierze prawidła, które po zatwierdzeniu przez Nas, mają być niezwłocznie do skutku przyprowadzone.

15. Po tem wszystkim, żadna rekwizycya niemoże być skuteczną bez Naszey wiadomości, a skoro za ydzie rekwirowanie od Jenerałnych Intendentow lub od innych osob, nieomieszkanie donosić Nam o tem, z dołączeniem w tymże samym czasie swojej opinii, i jakim sposobem takowe uskutecznić można.

16. Czyniąc tym sposobem ulgę położeniu Xięstwa, Spodziewamy się nawzajem, że Mieszkańcy czuli na okazywane przez Nas względy, nie zaniedbają z swej

strony dopełniać Obywatelskich powinności, wnosząc niezawodnie podatki, które za wyłączeniem w pierwszym punkcie wymienionych, zosią w swej mocy, a do których równie przynależy pobor produktow w naturze podług Dekretu z d. 4 Września 1812 r. Odtąd żadne zaległości mieszcza mieć nie powinny; własna w tem jest korzyść Obywateli; na przypadek albowiem nieregularnego wnoszenia podatkw konfiskują się crescentia i inne domowe sprzęty i wzięte zosią na rzecz Skarbu w takiej cenie, jaką Rząd naznaczyć zechce. Wszystko to iedynie dla dobra tego Kraiu jest przedsięwzięte, albowiem resztujące podatki obracane będą na wydatki w temże Xięstwie; regularne zatem onych wpływy do Skarbu tyle są niezbędne, ile akuratne uiszczanie się tegoż Skarbu w należnych wydatkach.

17. Chcąc mieć wiadomość przychodu i rozchodu pieniężnego w Xięstwie, Polecamy; abście Nam co miesiąc przesyłali krótki wykaz, z wyszczególnieniem wszelkich niedoborow każdego gatunku podatkw.

18. Nakoniec zatwierdzając podział czynności między Członków Rady, słusownie do przedstawienia przez Nią Nam z dnia 4 Sierpnia uctydnego, Znamy iedynie jeszcze za rzecz potrzebną zwrócić uwagę Też Rady, ażeby zbyteczne zaprowadzenia w Xięstwie, żadnego pożytku ani Mieszkańcom, ani też Skarbowi nie przynoszące były stassowane; i w ogóle, ażeby wszelkie pieniężne wydatki w Xięstwie ile można były zmniejszone. Co do tego ostatniego przedmiotu dość się zapatrzeć na wypracowanie przez Radę presumptive zrobione, i podług którego trzymając się dawnych Etatów, podług

na nieekspluujące Wydziały Ministeryalne, Radę, Senat i Szymową Kancellaryą przeszło 2 miliony złotych, gdy tymczasem Summa ta powinna być w Remanencie; a co do 1go Sądziłibyśmy utworzyć osobny Komitet pod prezydencyą Vice-Prezesa Rady, dla rozpoznania w przeciągu 2 miesięcy czyli nie znajduią się jakie zbyteczne Magistratury i Instytucye w Xięstwie i przedstawienia opinii swoicy Radzie względem zassowania takowych.

Na oryginal: Jego Imperatorskiej Maj. własną ręką podpisano:

ALEXANDER.

Kontrasygnował Jenerał Artyleryi

Graf Arakozejew;

Wc Francyi w Mieście Troyes d. 1go Lutego 1814 roku.

2 Wiosnia d. 4 Moia.

Urządowe doniesienia od woyska we Włoszech.

Od Feldmarszałka, Hrabiego Bellegarde, nadeszło urządowe doniesienie, że po zawarciu d. 29 Kwietnia drugiey umowy między wspomnianym Feldmarszałkiem i Wicekrólem Włoskim, opiecz twierdza Osopo, Palmanowa, Legaago i Wenecyi, które d. 20 woyskami naszymi osadzone zostały, oddane jeszcze będą woyskom Cesarsko-Austryackim od d. 25 Kwietnia do 1. Moia Meschiera, Mantua i reszta twierdz królestwa Włoskiego. Medyolan i całe królestwo Włoskie są także w imieniu sprzymierzonych Mocarstw woyska Włoskie pozostaną wprawdzie w dotychczasowej ręk swych stanowiących aż do następnego rozstrzygnięcia rzeeczy; ale aż do tego czasu ulegają będą rozkazom Feldmarszałka Hrabiego Bellegarde.

o zaszytych polityczkach między woyskiem pod rozkazami Króla Neapolitańskiego i Wicekróla Włoskiego przed zawarciem pierwszey umowy d. 14 i 15 w okolicach Piaceney i nad rzeką Nura, i to też o opanowaniu przez Lorda Bentink mocą kapitulacyi d. 19 Kwietnia miasta i portu Genui.)

Z Paryża d. 24 Kwietnia.

Umowa podpisana d. 23 Kwietnia 1814 między Mocarstwami sprzymierzonymi i Francją.

Mocarstwa sprzymierzone połączone w zamiarze położenia końca nieszczęściom Europy, i ugruntowania przyszley iey spokojnośc na stosownym podziale sił pomiędzy składającemi ją krajami, chcąc Francyi, gdy powrocila pod rząd, którego zasady są rękoczynią trwałego pokoju, dać dowód swego życzenia przywrocenia z nią przyjacielskich stosunkow; a nadto dać iey kosztować dobrodziejstw pokoiu, przed ułożeniem nawet tego warunkow, postanowily z Królewiczem Jmć Monsieur, synem Francuzkim, Bratem Królewskim, Namieśnikiem królestwa, przystąpić do zawieszenia broni pomiędzy zobopolnemi siłami i przywrocenia dawnych pomiędzy sobą związkow przyjaźni. Tym końcem N. Cesarz Austryacki, Król Węgierski, za siebie i swoich Zprzymierzonych, z jednej, a Królewicz Jmć Monsieur, syn Francuzki, Brat Królewski, Namieśnik królestwa Francuzkiego, z drugiey strony, mianowali pełnomocnikami do zawarcia umowy, która nie uwłaczając zawrzeć się ma czemu pokoiowi, zawierać ma warunki zawieszania nieprzyjacielskich brokow, poprzedzające zawrzeć się w tak najprędszym czasie mający traktat pokoiu; to jest: N. Cesarz Austryacki, Król Węgierski

(Tu donosi rzeczony Feldmarszałek

Czeski, P. Klemensz Wacława Lotara, Xcia Metternicha Winneburg-Ochsenhausen, kawalera orderu Złotego Runa, wielkiego krzyża orderu S. Szczepana, wielkiego orła legii honorowej, orderów Rosyjskich S. Jędrzeia, S. Alexandra Newskiego i S. Anny pierwszej klasy, orderów Pruskich orła czarnego i czerwonego, Wirburskiego wielkiego krzyża orderu S. Jozefa, orderu Bawarskiego S. Huberta, orderu, Wirtemberskiego gwiazdy złotej i wielu innych orderów, swiego Szambelana, tajnego Radcę, Ministra Stanu, konferencyjnego i związkow zagranicznych; a Króliewicz Jmé Monsieur, Brat Królewski, Namieśnik królestwa, P. Karola Maurycyego Takeyrandu, Xcia Benewentu, kawalera wielkiego orła legii honorowej, wielkiego krzyża orderu Leopolda, orderów Rosyjskich i Pruskich, Senatora, &c. którzy po wymianie swych pełnomocnictw ugodzili się na warunki następujące:

1.) Wszelkie nieprzyjacielskie kroki na lądzie i w wodzie ustają pomiędzy Mocarstwami przymierzonymi i Francją, to jest: pomiędzy wojskami lądowymi tak tylko dowodzący wojskami Francuzkami i w twierdzach jenerałowie doniosę jenerałom stojącym przeciw nim wojsk przymierzonych, iż uznają powagę Namieśnika królestwa Francuzkiego; a na morzu, w portach i stanowiskach morskich, natychmiast skoro floty i porty królestwa Francuzkiego lub zajęte wojskiem Francuzkiem także samo oświadczenie uczynią.

2.) Dla okazania, iż przywrócone są stosunki przyjaźni między Mocarstwami przymierzonymi i Francją, i dla dania użyć Francji przodem ile możności korzyści pokoju, Mocarstwa przymierzone u-

cuzkich, jakie były w d. 1 Stycznia 1792, iak tylko twierdze osadzone za wspomnianymi granicami wojskiem Francuzkiem, oddane wojskom przymierzonym zostaną.

3.) Namieśnik królestwa Francuzkiego wyda zatem rozkazy dowodcom tych twierdz, aby ie w następującym czasie oddali: Twierdze nad Renem, nie będące w granicach Francji d. 1 Stycznia 1792, iako też między Renem i temiż granicami leżące, w przeciągu dni 10 od podpisania niniejszey umowy; twierdze w Piemencie i w innych częściach Włoch, które należały do Francji, w dni 15; w Hiszpanii, i wszystkie inne bez żadnego wyjątku, które osadzone są wojskiem Francuzkiem, w dni 20, tak żeby wszystkie do 1go Czerwca r. b. oddane były. Osady tych twierdz wyйдą z bronią i taborami, prywatną własnością wojskowych i urzędników wszelkiego stopnia. Zabrać z sobą mogą działa polowe, rachując na 1000 ludzi z działa, do której liczby należą chorzy i ranieni. Uposażenie twierdz, i wszystko, co nie jest własnością prywatną wojskowych i urzędników, pozostanie i oddane zostanie w całości bez żadnego uszczerbku wojskom przymierzonym. Przez uposażenie rozumie się: nie tylko ekwady artyleryi i amunicyi, ale też wszelkie inne zapasy, iako też archiwa, inwentarze, plany, mapy, wzory i t. d. Zaraz po podpisaniu niniejszey umowy wyznaczeni będą kommissarze Mocarstw przymierzonych i Francuzoy, którzy udadzą się do tych twierdz, opiszą ich stan i czuwać będą nad uskutecznieniem tego warunku. Osady udadzą się różnemi drogami, na które się ugodzą, do Francji. Od opasania twierdz we Francji odśiąją natychmiast wojska przymierzone. Wojs-

ską Francuzkie stanowiące część wojska Włoskiego, lub osadzające twierdza w tym kraju lub nad morzem śródziemnem, będą natychmiast przez Namiestnika Jmci Królestwa odwołane.

4) Rozrządzenia poprzedzającego warunku rozciągają się także do warownych miejsc morskich; Mocarstwa zprzymierzone zachowują sobie jednak moc rozrządzenia w ostatecznym traktacie losem zbrojowni, okrętów wojennych uzbrojonych i nieuzbrojonych, które znajdują się w tych miejscach.

5) Floty i okręty Francuzkie pozostaną w teraźniejszych swoich stanowiskach, wyjąwszy wystane w posiadanie; w skutku jednak niniejszej umowy nastąpi natychmiast oswobodzenie portów Francuzkich od opasania morzem i lądem, wolne jest rybołówstwo, żegluga podbrzeżna, a mianowicie dowóz żywności do Paryża, tudzież przywroczone są związy i handlowe wedle wewnętrznych przepisów każdego kraju, jako też wolny dowóz żywności do miast i przewóz rzeczy wojskowych i towarów, wedle przepisów każdego kraju.

6) Dla zabezpieczenia skargom i sprzeczkom, które wyniknąćby mogły z powodu zaborów na morzu po podpisaniu niniejszej umowy, ugodzono się nawzajem, iż okręty i rzeczy, które zabrane bydzby mogły w kanale i na morzu północnem w przeciągu dni 12 po wymianie zatwierdzeń niniejszej umowy, będą nawzajem oddane; czas ten rozciąga się do miesiąca od kanału i morza północnego aż do wysp Kanaryjskich, do dwóch miesięcy od wysp Kanaryjskich do równika, a do pięciu miesięcy w wszystkich innych częściach świata bez żadnego wyjątku, czasu i miejsca.

7) Ziedney i drugiey strony jeńcy wojenni, officerowie i żołnierze lądowi i morscy, lub iakiego bądź są gatunku, a mianowicie zakładnicy, będą zaraz bez żadnego okupu i wymiany do swoich krajów adestanemi. Wyznaczeni będą z obu stron kommissarze dla uskutecznienia tego powszechnego uwolnienia.

8) Zaraz po podpisaniu niniejszej umowy administracya departamentow lub miast zajętych przez wojsła zprzymierzone oddaną zostanie urzędnikom wyznaczonym przez Namiestnika Jmci Królestwa. Władze Królewskie dostarczać będą żywność i potrzeby wojskom zprzymierzonym aż do ich ustąpienia, gdyż Mocarstwa zprzymierzone przez przyznanie dla Francyi, chcą zaraz po oddaniu tych miejsc władzom prawem zaprzestać bazarz czynić rekwiizycy wojskowych. Wszystko co się do niniejszego warunku ściąga, będzie osobną umową ułożone.

9) Stosownie do warunku 2go umowione nawzajem będą drogi, którędy wojsła zprzymierzone powracać mają z Francyi, dla przygotowania dla nich żywności, i wyznaczeni będą kommissarze, którzy zatrudniąc się urządzeniem wszytkiego, odprowadzą wojsła aż do granic Francyi.

W moc szego obu stronni pełnomocnicy umowę niniejszą z przycisnieniem własnych pieczęci podpisali. Działo się w Paryżu d. 23 Kwietnia 1814.

Xte Bonewentu.

Xte Mutternich.

Przyjęte i Zatwierdzone.

Franciszek.

Artykuł dodatkowy.

Czas dziesięcio dniowy przyjęty w szcim warunku umowy dzisiejszey do ustąpienia z twierdz nadreńskich i między tą rzeką i dawnemi granicami leżącymi, roz-

Chcą się także do twierdzy i zakładów woj- skowych jakiego bądź gatunku w zjedno- czonych prowincjach Niderlandów... Ni- niejszy dodatkowy artykuł taką mieć be- dzie moc, jak gdyby był cō do słowa do zawartej w dniu dzisiejszym umowy w- pisany. (Tu następują pomyślane podpisy i zatwierdzenie.)

(W tymże dniu podpisana została tak- że umowa między Rosyją, Anglią, Prusami, Hiszpanią, Szwecyą i Fran- cyją)

Królewicz Namieśnik mianował kom- missarzy i do wszystkich wojtkowych dy- wizy rozstąpił z zleceniami, aby lud o nowych zdarzeniach uwiađomili, rozrzą- dzenia Kosowe do ducha teraźniejszego rządu poczynili, nadużycia usunęli i spo- kojność i szczęście ludu przygotowali.

Ciałemu woysku Francuzkiemu wypla- cony będzie natychmiast zold miesięczny. Książę Berry, drugi syn Królewicza Mon- sieur, przybył tu d. 21 iz wielkimi uro- czystościami był przyjmowany. Pierwszy syn, Książę Angouleme bawi ciągle w Bot- deaux. P. Laine, który jako członek cia- ła prawodawczego pierwszy podał głos przeciw postępkom Napoleona i ściągnął na siebie nienawiść i prześladowanie ty- rana, mianował on prefektem Dptu Gi- rony.

Publiczne skarby i pieniądze, które przesyłał rząd kazał z Paryża i zagro- żonych departamentów wywieść, są wszę- dzie do Paryża zwracane. D. 28 Marca po- stany został najcięższą wodzą o cięż- kich skrzyniach do Hawru; mniemano, iż znajdują się w nich skarby i śledzono je, ale pokazano się, że to były błachy prze- pyszne mapp Cassiniego.

Napoleon Bonaparte opuścił d. 20 b. m. Fontainebleau, udając się na wyspę Elbę. Orszak podróży składał się z 14 powozów. Jako kommissarze Mocarstw przyzwoiczonych towarzyszą mu: z strony Austrii Feldm. por. Baron Koller, z Majo- rem Clam; z strony Rosyi Hrabia Szu- walow; z strony Pruss Pułkownik Hrabia Truchsess, a z strony Anglii Pułkownik Campbell. Przy odjeździe pożegnał się czule z gwardyą, która go otaczała. Gdy wsiedał do powozu, postrożono, jak mo- wią, w oczach jego łzy. Żegnając się i dawniej mówił, iż chce dziecie swoje opi- sac. Żądał rozmaitych swoich prywa-

tych bibliotek i z sobą zabrał. Miał tak- że żądać chemika, botanika i astronoma jako towarzysza podróży.

Feldmarszałek Blücher, który mocno zachorował na podagrę, przyszedł tak da- lece do zdrowia, iż d. 16 przechodził się w Palais-royal.

Królewicz Szwedzki wybiera się z Pa- ryża na powrot do Szwecyi. Stojące w Niderlandach woyska Szwedzkie odebrały już rozkaz ruszenia do Lubeki.

N. Cesarz Rosyjski zaszczycił d. 16 Marszałka Ney obecnością woja i iadł u niego z kilku na ten koniec zaproszonymi damami śniadanie. Jenerał Czerniszew i Lord Allet towarzyszyli J. C. Mca.

D. 19 Marszałkowie Berthier, Mon- cej, Mortier, Ney, Oudinot, Marmont, MacDonald, Kellerman, Lefebvre, Peri- gnon i Serrurier, i Jenerałowie Dapont, Deyssolles, Nansouty, Legrand i Dutauiot mieli szczęście iść obiad u Królewicza Monsieur.

Tenże oznaymić kazał będącym de- putowanym od miast Francuzkich, iż jako Namieśnik królestwa przedsięwzemie po- droż do celniejszych miast państwa jak tylko Król do Paryża zjedzie.

Tenże rozkazał pod zo wszystkich Niemców, którzy w woysku Francuzkim służyli, a za zbiegowiwo aresztowanymi byli na wolność wypuścić i do oyczyzny wrocić dozwolił.

Wystrzaty z dnia d. 19 ogłosiły w Antwerpii uznanie nowego rządu i wyko- nanie mu przysięgi.

Zaburzenia pomiędzy woyskami w niektórych miejscach Francuzkich Nider- landów uspokojone zostały. W nadmor- skich miastach Flandryi zaczęła handel się ożywiać.

Marszałek Augereau z głownej swo- iciej kwatery Valence pod d. 16, a Marszał- tek Suchet d. 14 b. m. przystali swoje przy- stąpienia.

Gwardya narodowa Paryzka czyni przygotowania do przyięcia N. Króla Lu- dwika XVIII. Mowią, iż jedna legia ma wysiść o 10 iena o 5 godzin drogi prze- ciw Królowi, dla wprowadzenia go do stolicy.

Los krajow Rzymskiego i Toskanii ma już być rozstrzygnięty. Pierwszy odbierze nazad Papię, a drugi W. Xiążę Wirceburski.